

**KONFERENSEN OM ANSLUTNING
TILL EUROPEISKA UNIONEN
– MONTENEGRO –**

**Bryssel den 12 juni 2026
(OR. en)**

AD 26/26

LIMITE

CONF-ME 15

ANSLUTNINGSDOKUMENT

Ärende: Europeiska unionens gemensamma ståndpunkt
– Kapitel 2: Fri rörlighet för arbetstagare

EUROPEISKA UNIONENS GEMENSAMMA STÅNDPUNKT

Förhandlingskapitel 2: Fri rörlighet för arbetstagare

Denna ståndpunkt bygger på Europeiska unionens allmänna ståndpunkt inför anslutningskonferensen med Montenegro (AD 23/12 CONF-ME 2) och är avhängig av förhandlingsprinciperna i denna, framför allt följande:

- Synpunkter som framförs av någon av parterna om ett kapitel i förhandlingarna ska inte på något sätt föregripa ställningstagandet i fråga om andra kapitel.
- Överenskommelser eller delöverenskommelser som uppnås under förhandlingarna om kapitel som ska behandlas successivt får inte betraktas som slutgiltiga förrän en övergripande överenskommelse har fastställts.
- De krav som anges i punkterna 24, 28, 41 och 44 i förhandlingsramen tillkommer.

EU uppmanar Montenegro att fortsätta anpassningen till EU:s regelverk och sörja för och övervaka dess faktiska genomförande och tillämpning, samt att rent allmänt redan före anslutningen utarbeta politiska riktlinjer och instrument som så nära som möjligt överensstämmer med EU:s.

EU noterar att Montenegro i sina förhandlingspositioner AD 22/14 ADD 1 CONF-ME 17 och AD 9/26 CONF-ME 8 godtar regelverket inom kapitel 2 i dess gällande form den 30 mars 2026 och att Montenegro förklarar sig i stånd att genomföra det senast vid anslutningen till Europeiska unionen.

Tillträde till arbetsmarknaden

EU noterar att Montenegro har anpassat sin nationella lagstiftning till artikel 45 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt om likabehandling av EU-medborgare och deras familjemedlemmar vad gäller tillträde till arbetsmarknaden, lön och andra arbetsvillkor samt till direktiv 2004/38/EG, direktiv 2014/54/EU och förordning (EU) nr 492/2011. EU noterar att Montenegros antagande av ändringarna av utlänningslagen vid tidpunkten för anslutningen till EU avlägsnar alla restriktioner på grund av nationalitet när det gäller tillträde till arbetsmarknaden för EU-medborgare, vilket säkerställer likabehandling vad gäller tillträde till arbetsmarknaden och även inbegriper medföljande familjemedlemmars rättigheter. EU noterar också att de senaste ändringarna av arbetsrätten innebär likabehandling i fråga om anställning, lön och andra arbetsvillkor. Den anpassade nationella lagstiftningen kommer att börja tillämpas dagen för Montenegros anslutning till EU. EU förväntar sig att Montenegro säkerställer att ingen ny eller gällande nationell lagstiftning potentiellt strider mot förordning (EU) nr 492/2011 och därmed möjliggör ett fullständigt genomförande av den förordningen från och med anslutningsdagen.

EU noterar att Montenegro har utsett institutionen för skydd av de mänskliga rättigheterna och friheterna till det nationella organ som har till uppgift att främja, analysera, stödja och övervaka likabehandling av EU-arbetstagare och deras familjemedlemmar utan diskriminering på grund av nationalitet, omotiverade begränsningar eller hinder för deras rätt till fri rörlighet. EU förväntar sig att Montenegro säkerställer att organet har relevanta befogenheter i enlighet med direktiv 2014/54/EU och tillräcklig kapacitet för att fullgöra sina uppdrag.

EU noterar att lagen om offentliganställda och statsanställda säkerställer rätten till anställning i offentlig tjänst för EU-medborgare på samma villkor som montenegrinska medborgare, i enlighet med artikel 45.4 i EUF-fördraget och tillämplig rättspraxis från Europeiska unionens domstol.

EU noterar antagandet av lagen om frivilliga pensionsfonder, som är anpassad till EU:s regelverk om kompletterande pensionsrättigheter.

EU anser att det krävs övergångsbestämmelser gentemot Montenegro när det gäller artiklarna 1–6 i förordning (EU) nr 492/2011, liknande de övergångsbestämmelser som tillämpades på Bulgarien, Estland, Kroatien, Lettland, Litauen, Polen, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Tjeckien och Ungern. Dessa övergångsbestämmelser kommer att gälla den fria rörligheten för arbetstagare enligt artikel 45 i EUF-fördraget och artiklarna 1–6 i förordning (EU) nr 492/2011 samt friheten att tillhandahålla tjänster som inbegriper tillfällig rörlighet för arbetstagare enligt artikel 56 första stycket i EUF-fördraget och artikel 1 i direktiv 96/71/EG. De kommer i tillämpliga delar att bestå av liknande tidsfrister, förfaranden, mekanismer och villkor som i övergångslösningen för arbetstagares fria rörlighet i anslutningsfördragen för de nya medlemsstaternas anslutning till unionen 2004, 2007 och 2013.

EU understryker dock att montenegrinska medborgare och deras familjemedlemmar inte får behandlas mindre fördelaktigt än tredjelandsmedborgare som utövar sina rättigheter enligt regelverket.

Europeiska nätverket för arbetsförmedlingar (Eures)

EU noterar att Montenegro har antagit en särskild handlingsplan för det europeiska nätverket för arbetsförmedlingar (Eures) (2025–2028) och börjat genomföra viktig verksamhet, nämligen inrättande av arbetsgrupper, inledande av processen för europeisk klassificering av färdigheter, kvalifikationer och yrken (Esco), stärkande av personalkapaciteten och inledande it-förberedelser.

EU förväntar sig att Montenegro säkerställer att ingen ny eller gällande nationell lagstiftning potentiellt strider mot förordning 2016/589 (Eures) och kommissionens genomförandebeslut 2017/1255, 2018/170, 2017/1257, 2017/1256, 2018/1020 och 2018/2021, och därmed möjliggör Eures fulla drift från och med anslutningsdagen.

EU välkomnar de framsteg som gjorts när det gäller den nationella arbetsförmedlingens organisation och funktion som den viktigaste institutionen för förvaltningen av Eures. EU förväntar sig att Montenegro slutför alla nödvändiga tekniska, organisatoriska och administrativa ändringar, inbegripet tillsättning och utbildning av Euresrådgivare och personal vid det nationella samordningskontoret inom den nationella arbetsförmedlingen, senast vid anslutningen. Dessutom måste it-uppgraderingar genomföras för att Montenegro ska kunna delta fullt ut i Euresnätverket senast vid anslutningen.

Samordning av sociala trygghetssystem

EU noterar antagandet av handlingsplanen för samordning av de sociala trygghetssystemen i Montenegro (2026–2028), som syftar till att upprätta en tydlig institutionell struktur och stärka den administrativa och finansiella kapaciteten för genomförandet av regelverket, särskilt när det gäller Montenegros deltagande i det elektroniska utbytet av socialförsäkringsuppgifter (EESSI).

EU förväntar sig att Montenegro säkerställer att ingen ny eller gällande nationell lagstiftning strider mot förordningarna 883/2004, 987/2009 och 1231/2010 och därmed möjliggör en fungerande samordning av de sociala trygghetssystemen från och med anslutningsdagen.

EU noterar Montenegros funktionella institutionella ram för internationell samordning av social trygghet, som bygger på 26 bilaterala överenskommelser, varav 16 med EU-medlemsstater. I dessa avtal föreskrivs administrativa förfaranden, specialiserade organisationsenheter och operativ expertis för gränsöverskridande datautbyte och fastställande av rättigheter inom olika socialförsäkringsområden.

EU förväntar sig att Montenegro fortsätter att införa de nödvändiga it-lösningarna för elektroniskt utbyte, utbilda tjänstemän så att de kan verka i EESSI-miljön och fastställa de deltagande institutionernas roller och ansvarsområden senast vid anslutningen.

EU betonar vikten av att Montenegro ytterligare stärker de behöriga myndigheternas nödvändiga administrativa, tekniska och finansiella kapacitet och resurser med sikte på en fullständig och korrekt tillämpning av regelverket om samordning av de sociala trygghetssystemen senast vid anslutningen till Europeiska unionen, med särskild uppmärksamhet på den tekniska och organisatoriska kapaciteten att få tillgång till och bedriva elektroniskt utbyte av socialförsäkringsuppgifter (EESSI).

Det europeiska sjukförsäkringskortet

EU noterar att Montenegro inför införandet av det europeiska sjukförsäkringskortet har genomfört en konsekvensbedömning, inkluderat det europeiska sjukförsäkringskortet i handlingsplanen för samordning av de sociala trygghetssystemen i Montenegro (2026–2028) och inrättat den rättsliga ramen och den institutionella och administrativa kapaciteten, inbegripet organisationsstrukturer för internationell sjukförsäkring, med systematiserade poster och tillsatta tjänster inom Montenegros försäkringskassa. Verksamhet för att stärka den administrativa, organisatoriska och it-relaterade kapaciteten pågår för att säkerställa ett ändamålsenligt genomförande och operativ beredskap.

EU förväntar sig att Montenegro ytterligare förbättrar det befintliga integrerade hälsoinformationssystemet och anpassar det för utfärdande och tillämpning av det europeiska sjukförsäkringskortet.

EU betonar att Montenegro måste säkerställa att Montenegros försäkringskassa har tillräcklig teknisk kapacitet i fråga om nödvändig infrastruktur, effektiv datahantering och digitalisering av informationssystemet, och administrativa resurser i fråga om organisationsstruktur, interna arbetsprocesser, utbildning och utveckling, samt personalstyrka.

EU förväntar sig att Montenegro senast vid anslutningen säkerställer lämpliga budgetanslag och genomför grundliga kostnadsbedömningar för framtida ersättningar.

EU förväntar sig att Montenegro säkerställer att ingen ny eller gällande nationell lagstiftning potentiellt strider mot relevanta rättsliga bestämmelser om det europeiska sjukförsäkringskortet, särskilt beslut^{en} nr S1 av den 12 juni 2009 om det europeiska sjukförsäkringskortet och nr S2 av den 12 juni 2009 om tekniska specifikationer för det europeiska sjukförsäkringskortet, vid anslutningen.

Arbetsinspektion

EU noterar Montenegros insatser för att stärka arbetsinspektionens institutionella, mänskliga och tekniska kapacitet, inbegripet antagandet av handlingsplanen för att stärka arbetsinspektionens kapacitet (2025–2027). EU förväntar sig att Montenegro rekryterar ytterligare yrkesinspektörer i enlighet med handlingsplanen.

EU förväntar sig att Montenegro säkerställer att ingen ny eller gällande nationell lagstiftning potentiellt strider mot förordning 2019/1149 om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten och därmed möjliggör genomförandet av förordningen från och med anslutningsdagen.

EU förväntar sig att Montenegro säkerställer att den tekniska kapaciteten hos de enheter som ska samarbeta med och stödja Europeiska arbetsmyndigheten är tillräcklig och att de har tillräcklig utbildning och bemanning för att kunna täcka de särskilda uppgifter som anges i artikel 4 i förordningen om Europeiska arbetsmyndigheten och utnämningsstrukturerna (ledamot och suppleant i styrelsen enligt artikel 17 och den nationella kontaktperson som ska utses i enlighet med artikel 32) senast vid anslutningen. EU uppmanar Montenegro att främja rättvis arbetskraftsrörlighet, även för utstationerade tredjelandsmedborgare. EU förväntar sig att Montenegro har ett nära samarbete med Europeiska arbetsmyndigheten.

Mot bakgrund av ovanstående konstaterar EU att kraven i avslutningsriktmärket när det gäller tillträde till arbetsmarknaden, Eures, samordning av de sociala trygghetssystemen och det europeiska sjukförsäkringskortet enligt EU:s gemensamma ståndpunkt (AD 25/17 CONF-ME 10) har uppfyllts.

* * *

Mot bakgrund av ovanstående överväganden konstaterar EU att detta kapitel för närvarande inte kräver några ytterligare förhandlingar.

Under hela förhandlingsperioden kommer EU att fortsätta att följa framstegen med anpassningen till och genomförandet av EU:s regelverk. EU understryker att särskild uppmärksamhet kommer att ägnas åt övervakningen av alla ovan nämnda specifika frågor i syfte att säkerställa Montenegros administrativa kapacitet, dess förmåga att kontrollera efterlevnaden av och genomföra regelverket i detta kapitel samt slutförandet av anpassningen av lagstiftningen. Särskild uppmärksamhet måste ägnas åt kopplingarna mellan detta kapitel och andra förhandlingskapitel. En slutlig bedömning av hur Montenegros lagstiftning överensstämmer med regelverket samt av landets genomförandeförmåga kan göras först i ett senare skede av förhandlingarna. Utöver all den information som EU kan kräva inför förhandlingarna, och som ska lämnas till konferensen, uppmanar EU Montenegro att regelbundet förse stabiliserings- och associeringsrådet med detaljerad skriftlig information om framstegen med genomförandet av EU:s regelverk och om stärkandet av landets administrativa kapacitet.

Mot bakgrund av samtliga ovanstående överväganden kommer EU vid behov att återkomma till detta kapitel vid en lämplig tidpunkt.

EU noterar att Montenegro i sina förhandlingspositioner AD 22/14 ADD 1 CONF-ME 17 och AD 9/26 CONF-ME 8 godtar regelverket inom ramen för kapitel 2 i dess gällande form per den 30 mars 2026. EU noterar även att Montenegro förklarar att man kommer att fortsätta anpassningen till regelverket och att man kommer att vara redo att genomföra det senast vid anslutningen till Europeiska unionen.

EU erinrar vidare om att regelverket kan komma att ändras mellan den 30 mars 2026 och förhandlingarnas avslutande.

BILAGA X

Förteckning enligt artikel XX i anslutningsakten: övergångsbestämmelser

X. FRI RÖRLIGHET FÖR PERSONER

Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

31996 L 0071: Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (EGT L 18, 21.1.1997, s. 1).

32004 L 0038: Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG ([EUT L 158, 30.4.2004, s. 77](#)).

32011 R 0492: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 5 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen ([EUT L 141, 27.5.2011, s. 1](#)).

1. Artikel 45 och artikel 56 första stycket i EUF-fördraget ska, när det gäller fri rörlighet för arbetstagare och frihet att tillhandahålla tjänster som inbegriper tillfällig rörlighet för arbetstagare enligt definitionen i artikel 1 i direktiv 96/71/EG mellan Montenegro å ena sidan och var och en av de nuvarande medlemsstaterna å andra sidan, enbart tillämpas fullt ut om inte annat följer av övergångsbestämmelserna i punkterna 2–13.

2. Med avvikelse från artiklarna 1–6 i förordning (EU) nr 492/2011 och till och med utgången av fyraårsperioden efter anslutningsdagen får de nuvarande medlemsstaterna tillämpa nationella bestämmelser, eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser, som reglerar tillträdet till deras arbetsmarknader för montenegrinska medborgare. Före anslutningsdagen ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om huruvida de kommer att tillämpa sådana bestämmelser med avseende på montenegrinska medborgare. De nuvarande medlemsstaterna får fortsätta att tillämpa sådana bestämmelser fram till utgången av sjuårsperioden efter anslutningsdagen i enlighet med förfarandet i punkt 3. I avsaknad av den underrättelse som avses ovan ska artiklarna 1–6 i förordning (EU) nr 492/2011 tillämpas med avseende på montenegrinska medborgare i de berörda nuvarande medlemsstaterna.

Montenegrinska medborgare som på anslutningsdagen lagligen arbetar i en nuvarande medlemsstat och som haft tillträde till den medlemsstatens arbetsmarknad under en oavbruten period på minst tolv månader ska ha tillträde till den medlemsstatens arbetsmarknad men inte till arbetsmarknaden i andra medlemsstater som tillämpar nationella bestämmelser.

Montenegrinska medborgare som efter anslutningen får tillträde till arbetsmarknaden i en nuvarande medlemsstat under en oavbruten period på minst tolv månader ska ha tillträde till den medlemsstatens arbetsmarknad men inte till arbetsmarknaden i andra medlemsstater som tillämpar nationella bestämmelser.

De montenegrinska medborgare som avses i andra och tredje styckena ska inte längre åtnjuta de rättigheter som avses i de styckena om de frivilligt lämnar arbetsmarknaden i den nuvarande medlemsstaten i fråga, förutsatt att denna medlemsstat tillämpar nationella bestämmelser.

Montenegrinska medborgare som lagligen arbetar i en nuvarande medlemsstat som tillämpar nationella bestämmelser och som haft tillträde till den medlemsstatens arbetsmarknad under en period på mindre än tolv månader ska inte åtnjuta de rättigheter som avses i andra och tredje styckena så länge nationella bestämmelser tillämpas.

3. Före utgången av fyraårsperioden efter anslutningsdagen ska rådet se över hur de övergångsbestämmelser som fastställs i punkt 2 fungerar, med utgångspunkt i en rapport från kommissionen.

När denna översyn har slutförts, och senast vid utgången av fyraårsperioden efter anslutningsdagen, ska de nuvarande medlemsstater som i enlighet med punkt 2 beslutat att tillämpa nationella bestämmelser eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser underrätta kommissionen om de kommer att fortsätta att tillämpa sådana bestämmelser fram till utgången av sjuårsperioden efter anslutningsdagen. I avsaknad av en sådan underrättelse ska artiklarna 1–6 i förordning (EU) nr 492/2011 tillämpas med avseende på montenegrinska medborgare i de berörda nuvarande medlemsstaterna.

4. På Montenegros begäran får ytterligare en översyn göras när som helst under nioårsperioden från och med anslutningsdagen. Det förfarande som avses i punkt 3 ska gälla och vara slutfört inom sex månader efter det att begäran från Montenegro har mottagits.
5. En medlemsstat som bibehåller nationella bestämmelser, eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser, vid slutet av den sjuårsperiod som avses i punkt 2 får vid allvarliga störningar på dess arbetsmarknad eller hot om sådana störningar och efter att ha underrättat kommissionen fortsätta att tillämpa dessa bestämmelser till och med slutet av nioårsperioden efter anslutningsdagen. I avsaknad av en sådan underrättelse ska artiklarna 1–6 i förordning (EU) nr 492/2011 tillämpas med avseende på montenegrinska medborgare i den berörda nuvarande medlemsstaten.

6. Under nioårsperioden efter anslutningsdagen kommer de medlemsstater där artiklarna 1–6 i förordning (EU) nr 492/2011 i enlighet med punkt 2, 3, 4, 5 eller 11 tillämpas med avseende på montenegrinska medborgare, och som utfärdar arbetstillstånd till montenegrinska medborgare i övervakningssyfte under denna period, att göra detta automatiskt.
7. När en medlemsstat i vilken artiklarna 1–6 i förordning (EU) nr 492/2011, i enlighet med punkt 2, 3, 4, 5 eller 11, tillämpas med avseende på montenegrinska medborgare genomgår eller förväntar sig störningar på sin arbetsmarknad som allvarligt skulle kunna hota levnadsstandarden, offentliga tjänster (däribland bostäder, hälso- och sjukvård och social trygghet) eller sysselsättningsnivån i en viss region eller inom ett visst yrke, får den medlemsstaten tillämpa de förfaranden som anges i andra och tredje styckena i denna punkt fram till utgången av nioårsperioden efter anslutningsdagen.

En medlemsstat som avses i första stycket ska underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om detta och förse dem med all relevant information som motiverar att dessa förfaranden tillämpas. På grundval av denna information kan medlemsstaten begära att kommissionen fastslår att tillämpningen av artiklarna 1–6 i förordning (EU) nr 492/2011 helt eller delvis upphävs för att återställa den normala situationen i regionen eller yrket. Kommissionen ska anta ett beslut om detta upphävande och om dess varaktighet och tillämpningsområde senast två veckor efter att ha mottagit en sådan begäran och ska underrätta rådet om sitt beslut. Varje medlemsstat får inom två veckor efter kommissionens beslut begära att rådet upphäver eller ändrar det beslutet. Rådet ska fatta sitt beslut inom två veckor efter en sådan begäran, med kvalificerad majoritet.

En medlemsstat som avses i första stycket får i trängande och exceptionella fall tillfälligt upphäva tillämpningen av artiklarna 1–6 i förordning (EU) nr 492/2011, vilket ska följas av ett meddelande i efterhand till kommissionen med en motivering.

8. Så länge tillämpningen av artiklarna 1–6 i förordning (EU) nr 492/2011 är tillfälligt upphävd i enlighet med punkterna 2, 3, 4, 5 och 7 ovan, ska artikel 23 i direktiv 2004/38/EG tillämpas i Montenegro med avseende på medborgare i de nuvarande medlemsstaterna, och i de nuvarande medlemsstaterna med avseende på montenegrinska medborgare, på följande villkor, när det gäller arbetstagares familjemedlemmars rätt¹ att ta anställning:

- Arbetstagarens make eller maka och deras avkomlingar, som är under 21 års ålder eller beroende av dem för sin försörjning och som är lagligen bosatta tillsammans med arbetstagaren på en medlemsstats territorium vid tidpunkten för anslutningen, ska vid anslutningen ha omedelbart tillträde till medlemsstatens arbetsmarknad. Detta gäller inte för familjemedlemmar till en arbetstagare som får lagligt tillträde till medlemsstatens arbetsmarknad under en period på mindre än tolv månader.
- Arbetstagarens make eller maka och deras avkomlingar, som är under 21 år eller beroende av dem för sin försörjning och som är lagligen bosatta tillsammans med arbetstagaren på en medlemsstats territorium från ett senare datum än anslutningsdagen men under den period då nationella bestämmelser tillämpas, ska ha tillträde till den berörda medlemsstatens arbetsmarknad så snart de har varit bosatta i den berörda medlemsstaten i minst 18 månader, dock senast från och med det tredje året efter anslutningsdagen.

Dessa bestämmelser ska inte påverka gynnsammare bestämmelser, vare sig dessa är nationella bestämmelser eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser.

---

¹ Enligt definitionen i artikel 2.2 och artikel 3.2 i direktiv 2004/38/EG.

9. I den mån bestämmelser i direktiv 2004/38/EG övertar bestämmelserna i rådets direktiv 68/360/EEG av den 15 oktober 1968 om avskaffande av restriktioner för rörlighet och bosättning inom gemenskapen för medlemsstaternas arbetstagare och deras familjer² inte går att skilja från de bestämmelser i förordning (EU) nr 492/2011 vars tillämpning fördröjs i enlighet med punkterna 2, 3, 4 och 5 samt 7 och 8 får Montenegro och de nuvarande medlemsstaterna avvika från de bestämmelserna i den mån det behövs för tillämpningen av punkterna 2, 3, 4 och 5 samt 7 och 8.
10. Närhelst nationella bestämmelser, eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser, tillämpas av de nuvarande medlemsstaterna i enlighet med de ovan fastställda övergångsbestämmelserna, får Montenegro bibehålla likvärdiga bestämmelser med avseende på medborgare i den eller de berörda medlemsstaterna.
11. Varje nuvarande medlemsstat som tillämpar nationella bestämmelser i enlighet med punkterna 2, 3, 4 och 5 samt 7, 8 och 9 får i enlighet med nationell rätt införa fri rörlighet i högre grad än vad som gäller vid anslutningen, inklusive fullständigt tillträde till arbetsmarknaden. Varje nuvarande medlemsstat som tillämpar nationella bestämmelser får när som helst besluta att tillämpa artiklarna 1–6 i förordning (EU) nr 492/2011 i stället. Varje sådant beslut ska meddelas kommissionen.
12. För att hantera allvarliga störningar eller risk för sådana i känsliga tjänstesektorer på Tysklands, Nederländernas och Österrikes arbetsmarknader, som i vissa regioner skulle kunna uppstå genom tillhandahållande av tjänster över gränserna, enligt artikel 1 i direktiv 96/71/EG, får Tyskland, Nederländerna och Österrike, så länge de genom de ovan fastställda övergångsbestämmelserna tillämpar nationella bestämmelser eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser avseende montenegrinska arbetstagares fria rörlighet, efter att ha underrättat kommissionen göra avsteg från artikel 56 första stycket i EUF-fördraget i syfte att, i samband med tillhandahållande av tjänster av företag som är etablerade i Montenegro, begränsa tillfällig rörlighet för arbetstagare vars rätt att arbeta i Tyskland, Nederländerna och Österrike omfattas av nationella bestämmelser.

---

² [EGT L 257, 19.10.1968, s. 13](#). Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt ([EUT L 236, 23.9.2003, s. 33](#)) och upphävt med verkan från den 30 april 2006 genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG ([EUT L 158, 30.4.2004, s. 77](#)).

Förteckningen över tjänstesektorer som får omfattas av detta undantag är följande:

– I Tyskland:

Sektor	NACE*-kod, om inte annat anges
Byggverksamhet, inbegripet närstående branscher	45.1–45.4; Verksamhet som förtecknas i bilagan till direktiv 96/71/EG
Rengöring och sotning	74.70 Rengöring och sotning
Andra tjänster	74.87 Endast verksamhet som inredningsarkitekt

(*) NACE: se 31990 R 3037: Rådets förordning (EEG) nr 3037/90 av den 9 oktober 1990 om statistisk näringsgrensindelning i Europeiska gemenskapen (EGT L 293, 24.10.1990, s. 1).

– I Nederländerna

Sektor	NACE*-kod, om inte annat anges
Jordbruk och jakt samt stödverksamhet i anslutning härtill	Huvudgrupp 01
Livsmedelssektorn	Huvudgrupp 10
Konstruktion	Avsnitt F
Logistik	Huvudgrupp 49 Huvudgrupp 53
Distribution	Huvudgrupp 52
Sysselsättning	Huvudgrupp 78

(*) NACE: se 32006 R 1893: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 och vissa EG-förordningar om särskilda statistikområden (EUT L 393, 30.12.2006, s. 1).

– I Österrike

Sektor	NACE*-kod, om inte annat anges
Service till växtodling	01.41
Huggning, formning och slutlig bearbetning av sten	26.7
Tillverkning av metallstommar och delar därav	28.11
Byggverksamhet, inbegripet närstående branscher	45.1–45.4; Verksamhet som förtecknas i bilagan till direktiv 96/71/EG
Säkerhetstjänst	74.60
Rengöring och sotning	74.70
Vård i hemmet	85.14
Omsorg och sociala tjänster i öppenvård	85.32

(* NACE: se 31990 R 3037: Rådets förordning (EEG) nr 3037/90 av den 9 oktober 1990 om statistisk näringsgrensindelning i Europeiska gemenskapen (EGT L 293, 24.10.1990, s. 1).

Vid allvarliga och ihållande störningar i vissa känsliga tjänstesektorer som i vissa regioner skulle kunna uppstå genom tillhandahållande av tjänster över gränserna, enligt definitionen i artikel 1 i direktiv 96/71/EG, får varje nuvarande medlemsstat, så länge den tillämpar nationella bestämmelser eller bestämmelser som följer av bilaterala avtal om fri rörlighet för montenegrinska arbetstagare, begära att kommissionen antar ett beslut om utvidgning av tillämpningsområdet för undantaget från artikel 56 första stycket i EUF-fördraget för respektive tjänstesektor och dess varaktighet, efter att ha försett den och övriga medlemsstater med all relevant information som motiverar undantaget. Kommissionen ska anta ett beslut om utvidgning av tillämpningsområdet för undantaget och om dess varaktighet senast två veckor efter att ha mottagit en sådan begäran och ska underrätta rådet om sitt beslut. Varje medlemsstat får inom två veckor efter kommissionens beslut begära att rådet upphäver eller ändrar det beslutet. Rådet ska fatta sitt beslut inom fyra veckor efter en sådan begäran, med kvalificerad majoritet.

I den mån en medlemsstat gör avsteg från artikel 56 första stycket i EUF-fördraget i enlighet med de första, andra eller tredje styckena i denna punkt får Montenegro efter att ha underrättat kommissionen införa likvärdiga bestämmelser.

Tillämpningen av detta stycke får inte leda till villkor för arbetstagares tillfälliga rörlighet inom ramen för tillhandahållande av tjänster över gränserna mellan den medlemsstaten och Montenegro som är mer restriktiva än de som gäller vid undertecknandet av anslutningsfördraget.

13. Tillämpningen av punkterna 2, 3, 4 och 5 samt 7–11 får inte leda till villkor för montenegrinska medborgares tillträde till de nuvarande medlemsstaternas arbetsmarknader som är mer restriktiva än de som gäller vid undertecknandet av anslutningsfördraget.

Utan hinder av tillämpningen av bestämmelserna i punkterna 1–12 ska de nuvarande medlemsstaterna, under varje period när nationella bestämmelser eller sådana bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser tillämpas, förtursbehandla arbetstagare som är medborgare i medlemsstaterna i förhållande till arbetstagare som är medborgare i tredjeländer i fråga om tillträde till sina arbetsmarknader.

Mobila montenegrinska arbetstagare och deras familjer som lagligen är bosatta och arbetar i en annan medlemsstat eller mobila arbetstagare från andra medlemsstater och deras familjer som lagligen är bosatta och arbetar i Montenegro får inte behandlas mer restriktivt än tredjelandsmedborgare som lagligen är bosatta och arbetar i den medlemsstaten respektive i Montenegro. Vidare får, som en tillämpning av principen om unionspreferens, migrerande arbetstagare från tredjeländer som är bosatta och arbetar i Montenegro inte åtnjuta en mer gynnsam behandling än montenegrinska medborgare.
